

MALAYSIA

Warta Kerajaan

SERI PADUKA BAGINDA

DITERBITKAN DENGAN KUASA

HIS MAJESTY'S GOVERNMENT GAZETTE

PUBLISHED BY AUTHORITY

Jil. 36
No. 3

6hb Februari 1992

*TAMBAHAN No. 8
PERUNDANGAN (A)*

P.U. (A) 31.

AKTA CUKAI PENDAPATAN 1967

DAN

AKTA PETROLEUM (CUKAI PENDAPATAN) 1967

PERINTAH PELEPASAN CUKAI DUA KALI (NEGARA REPUBLIK
INDONESIA) 1992

PADA menjalankan kuasa-kuasa yang diberi oleh subseksyen 132(1) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan subseksyen 65A(1) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967, Menteri membuat perintah yang berikut:

*Akta 53.
Akta 45/67*

1. Perintah ini bolehlah dinamakan **Perintah Pelepasan Cukai Dua Kali (Negara Republik Indonesia) 1992.**

Nama.

2. Adalah diisytiharkan bahawa perkiraan-perkiraan yang dinyatakan dalam Jadual telah dibuat oleh Kerajaan dengan Kerajaan Negara Republik Indonesia dengan tujuan memberi pelepasan daripada cukai dua kali berhubung dengan cukai Malaysia dan cukai Indonesia (sebagaimana ditakrifkan dalam tiap-tiap satunya dalam perkiraan-perkiraan itu) dan bahawa adalah suaimanfaat jika perkiraan-perkiraan itu dikuatkuasakan.

*Pelepasan
cukai dua
kali.*

JADUAL

(Perenggan 2)

(Masukkan Perjanjian Cukai Dua Kali Malaysia/Negara Republik Indonesia—Versi Bahasa Malaysia).

PERJANJIAN DI ANTARA KERAJAAN MALAYSIA
DENGAN KERAJAAN REPUBLIK INDONESIA BAGI
MENGELAKKAN CUKAI DUA KALI DAN MENCEGAH
PELARIAN FISKAL BERKENAAN DENGAN CUKAI-CUKAI
ATAS PENDAPATAN

Kerajaan Malaysia dan Kerajaan Republik Indonesia berhasrat untuk membuat suatu Perjanjian bagi mengelakkan cukai dua kali dan mencegah pelarian fiskal berkenaan dengan cukai-cukai atas pendapatan, telah bersetuju seperti berikut:

Perkara 1

BIDANG KUASA

Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi orang-orang yang menjadi pemastautin satu daripada atau kedua-dua Negara Pejanji.

Perkara 2

CUKAI-CUKAI YANG DILIPUTI

1. Perjanjian ini hendaklah terpakai kepada cukai-cukai atas pendapatan yang dikenakan oleh Negara Pejanji, tanpa mengira caranya cukai-cukai itu dikenakan.

2. Cukai-cukai yang menjadi perkara Perjanjian ini ialah:

(a) di Malaysia:

- (i) cukai pendapatan dan cukai keuntungan berlebihan;
- (ii) cukai pendapatan tambahan, iaitu, cukai pembangunan; dan
- (iii) cukai pendapatan petroleum;
(kemudian daripada ini disebut sebagai “cukai Malaysia”);

(b) di Indonesia, cukai pendapatan (pajak penghasilan);
(kemudian daripada ini disebut sebagai “cukai Indonesia”).

3. Perjanjian ini hendaklah juga terpakai bagi apa-apa cukai yang serupa atau yang sebahagian besarnya sama dengan cukai-cukai yang dikenakan selepas tarikh Perjanjian ini ditandatangani sebagai tambahan kepada, atau sebagai ganti, cukai-cukai yang sedia ada. Pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-negara Pejanji hendaklah memberitahu satu sama lain tentang apa-apa perubahan penting yang telah dibuat dalam undang-undang percukaian mereka masing-masing.

Perkara 3

TARIF AM

1. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain:

- (a) istilah “Malaysia” ertinya Persekutuan Malaysia dan termasuklah mana-mana kawasan yang bersempadanan dengan perairan Wilayah Malaysia yang, menurut undang-undang antarabangsa, telah atau mungkin kemudian daripada ini ditetapkan di bawah undang-undang Malaysia mengenai pelantar benua sebagai suatu kawasan yang di dalamnya Malaysia boleh menjalankan hak-hak berkenaan dengan penyelidikan dan pengeksploitan sumber-sumber alamnya, sama ada yang hidup. atau tak . hidup, di dasar laut dan tanah bawah dan perairan superjasean;
- (b) istilah “Indonesia” terdiri dari Wilayah Republik Indonesia sebagaimana yang ditakrifkan dalam undang-undangnya, dan sebahagian daripada Pelantar Benua dan lautan yang bersempadan, yang ke atasnya Republik Indonesia mempunyai pemerintahan berdaulat, hak-hak pemerintahan berdaulat atau hak-hak lain menurut undang-undang antarabangsa;
- (c) istilah “Negara Pejanji” dan “Negara Pejanji yang satu lagi” ertinya Malaysia atau Indonesia mengikut kehendak konteksnya;
- (d) istilah “cukai” ertinya cukai Malaysia atau cukai Indonesia, mengikut kehendak konteksnya;
- (e) istilah “orang” termasuk seseorang individu, suatu syarikat dan lain-lain kumpulan orang yang disifatkan sebagai entiti bagi maksud-maksud cukai;
- (f) istilah “syarikat” ertinya sesuatu pertubuhan perbadanan atau sesuatu entiti yang disifatkan sebagai suatu pertubuhan perbadanan bagi maksud-maksud cukai;

- (g) istilah “perusahaan suatu Negara Pejanji” dan “perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi” masing-masingnya bererti suatu perusahaan yang dijalankan oleh seorang pemastautin suatu Negara Pejanji dan sesuatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi;
- (h) istilah “rakyat” ertinya:
 - (i) mana-mana individu yang memiliki kewarganegaraan atau kerakyatan sesuatu Negara Pejanji;
 - (ii) mana-mana orang di sisi undang-undang, perkongsian, pertubuhan dan apa-apa entiti lain yang memperolehi statusnya sebagai sedemikian daripada undang-undang yang berkuatkuasa dalam Negara Pejanji;
- (i) istilah “lalulintas antarabangsa” ertinya apa-apa pengakuan oleh suatu kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh perusahaan suatu Negara Pejanji, kecuali apabila kapal atau pesawat udara itu dikendalikan semata-mata di antara tempat-tempat dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu;
- (j) istilah “pihak berkuasa yang kompeten” ertinya:
 - (i) mengenai Malaysia, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberikuasa;
 - (ii) mengenai Indonesia, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberikuasa.

2. Pada pemakaian Perjanjian ini oleh suatu Negara Pejanji, apa-apa istilah yang tidak ditakrifkan di dalamnya hendaklah, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain, mempunyai erti yang sama seperti di bawah undang-undang Negara Pejanji itu berkenaan dengan cukai-cukai yang Perjanjian ini terpakai baginya.

Perkara 4

PEMASTAUTIN

1. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, istilah “pemastautin bagi suatu Negara Pejanji” ertinya:
 - (a) dalam hal Malaysia, seseorang yang bermastautin dalam Malaysia bagi maksud-maksud cukai Malaysia; dan
 - (b) dalam hal Indonesia, seseorang yang bermastautin dalam Indonesia bagi maksud-maksud cukai Indonesia.

2. Jika, oleh sebab peruntukan-peruntukan perenggan 1, seseorang individu adalah pemastautin di kedua-dua Negara Pejanji, maka statusnya hendaklah ditentukan seperti berikut:

- (a) dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara di mana dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya. Jika dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di kedua-dua Negara, maka dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara yang dengannya perhubungan peribadi dan ekonominya adalah lebih rapat (pusat kepentingan perlu);
- (b) jika Negara di mana dia mempunyai pusat kepentingan perlunya tidak dapat ditentukan, atau jika dia tidak mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya dalam salah satu Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara di mana dia mempunyai tempat tinggal yang lazim;
- (c) jika dia mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara atau tidak mempunyai tempat tinggal yang lazim di salah satu Negara, pihak-pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-Negara Pejanji itu hendaklah menyelesaikan soal ini dengan cara persetujuan bersama.

3. Jika, oleh sebab perenggan 1, seseorang yang lain daripada seorang individu adalah pemastautin di kedua-dua Negara Pejanji, pihak-pihak berkuasa yang kompeten di kedua-dua Negara Pejanji hendaklah dengan persetujuan bersama berusaha untuk menyelesaikan soal itu dengan memberi perhatian kepada pengurusan sehari ke seharinya, tempat di mana ia diperbadankan atau selainnya ditubuhkan dan apa-apa faktor lain yang relevan.

Perkara 5

ESTABLISHMEN TETAP

1. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, istilah “establishmen tetap” ertinya suatu tempat perniagaan yang tetap di mana kesemua atau sebahagian daripada perniagaan perusahaan itu dijalankan.

2. Istilah “establishmen tetap” hendaklah termasuk terutama sekali:

- (a) suatu tempat pengurusan;
- (b) suatu cawangan;
- (c) suatu pejabat;
- (d) suatu kilang;
- (e) suatu woksyop;
- (f) suatu lombong, suatu telaga minyak atau gas, suatu kuari atau tempat lain bagi pengeluaran sumber-sumber alam termasuklah kayu atau keluaran hutan yang lain;

- (g) suatu kebun atau ladang;
- (h) suatu tapak bangunan atau pembinaan, pemasangan atau projek pemasangan yang sedia ada selama lebih daripada enam bulan;
- (i) memberi perkhidmatan, termasuk perkhidmatan-perkhidmatan perundingan, oleh suatu perusahaan melalui pekerja atau orang lain (selain daripada seorang ejen yang bertaraf bebas dalam erti perenggan 6) di mana aktiviti-aktiviti jenis itu berterusan (bagi projek yang sama atau berkaitan) dalam Negara Pejanji yang satu lagi bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang agregatnya lebih dari tiga bulan dalam mana-mana tempoh dua belas bulan.

3. Istilah “establismen tetap” tidak boleh disifatkan sebagai termasuk:

- (a) penggunaan kemudahan-kemudahan semata-mata bagi tujuan penyimpanan atau pameran barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu;
- (b) penyenggaraan suatu stok barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi tujuan penyimpanan atau pameran;
- (c) penyenggaraan suatu stok barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi tujuan pemprosesan oleh suatu perusahaan yang lain;
- (d) penyenggaraan suatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi tujuan pembelian barang-barang atau dagangan, atau bagi mengumpul maklumat, untuk perusahaan itu;
- (e) penyenggaraan suatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi maksud menjalankan, apa-apa aktiviti lain yang bersifat persediaan atau tambahan untuk perusahaan itu.

4. Suatu perusahaan bagi Negara Pejanji hendaklah disifatkan sebagai mempunyai suatu establismen yang tetap dalam Negara Pejanji yang satu lagi sekiranya:

- (a) ia menjalankan aktiviti-aktiviti penyeliaan dalam Negara yang satu lagi itu selama lebih daripada enam bulan berkaitan dengan suatu pembinaan, pemasangan atau projek pemasangan yang sedang diusahakan dalam Negara yang satu lagi itu; atau
- (b) sebahagian besar kelengkapan yang berada dalam Negara yang satu lagi itu sedang digunakan atau dipasang oleh, bagi atau di bawah kontrak dengan, perusahaan itu.

5. Seseorang (selain daripada seorang broker, ejen komisen am atau mana-mana ejen lain yang bertaraf bebas yang baginya perenggan 6 terpakai) yang bertindak dalam suatu Negara Pejanji bagi pihak suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah disifatkan sebagai suatu establismen tetap dalam Negara yang mula-mula disebut itu jika:

- (a) ia mempunyai, dan lazimnya menjalankan dalam Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu, suatu kuasa untuk membuat kontrak atas nama perusahaan itu, melainkan jika aktiviti-aktivitinya adalah terhad kepada membeli barang-barang atau dagangan untuk perusahaan itu;
- (b) ia menyenggara dalam Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu suatu stok barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan daripada mana ia selalunya memenuhi pesanan-pesanan bagi pihak perusahaan itu; atau
- (c) ia mengilang atau memproses dalam Negara Pejanji yang mula-mula disebut bagi perusahaan itu barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu.

6. Suatu perusahaan bagi suatu Negara Pejanji tidak boleh disifatkan sebagai mempunyai establismen tetap dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu hanya kerana ia menjalankan perniagaan dalam Negara yang satu lagi itu melalui seorang broker, ejen komisen am atau mana-mana ejen lain yang bertaraf bebas, jika orang-orang sedemikian bertindak dalam perjalanan biasa perniagaan mereka.

Walau bagaimanapun, apabila aktiviti-aktiviti ejen itu dijalankan kesemuanya atau hampir kesemuanya bagi pihak perusahaan itu, ia tidak boleh dianggap sebagai ejen yang bertaraf bebas dalam pengertian perenggan ini.

7. Hakikat bahawa suatu syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji mengawal atau dikawal oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu, atau yang menjalankan perniagaan dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu (sama ada melalui suatu establismen tetap atau selainnya), tidak boleh dengan sendirinya menjadikan mana-mana satu syarikat itu suatu establismen tetap bagi syarikat yang satu lagi itu.

Perkara 6

PENDAPATAN DARIPADA HARTA TAK ALIH

1. Pendapatan yang diperolehi oleh seorang pemastautin suatu Negara Pejanji daripada harta tak alih yang terletak dalam Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu.

2. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, istilah “harta tak alih” hendaklah ditakrifkan mengikut undang-undang Negara Pejanji di mana harta itu terletak. Bagaimanapun, istilah ini hendaklah termasuk harta tambahan kepada harta tak alih, ternakan dan kelengkapan yang digunakan dalam pertanian dan kehutanan, hak-hak yang peruntukan-peruntukan undang-undang am berkenaan dengan harta tanah terpakai baginya, usufruk bagi harta tak alih dan hak-hak kepada pembayaran boleh-ubah atau tetap sebagai balasan kerana mengusahakan, atau hak untuk mengusahakan, longgokan galian, telaga minyak atau telaga gas, kuari-kuari dan tempat lain bagi pengeluaran sumber-sumber alam termasuklah kayu atau hasil-hasil hutan yang lain. Kapal, bot dan pesawat udara tidak boleh dianggap sebagai harta tak alih.

3. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 hendaklah juga terpakai terhadap pendapatan yang diperolehi daripada penggunaan secara langsung, penyewaan atau penggunaan harta tak alih dalam apa-apa cara lain.

4. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 3 hendaklah juga terpakai terhadap pendapatan daripada harta tak alih sesuatu perusahaan dan terhadap pendapatan daripada harta tak alih yang digunakan bagi pelaksanaan perkhidmatan-perkhidmatan profesional.

Perkara 7

KEUNTUNGAN PERNIAGAAN

1. Keuntungan suatu perusahaan suatu Negara Pejanji hendaklah dikenakan cukai hanya dalam Negara itu, melainkan jika perusahaan itu menjalankan perniagaan dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya. Jika perusahaan itu menjalankan perniagaan seperti yang disebut terdahulu, maka keuntungan perusahaan itu boleh dicukai dalam Negara yang satu lagi itu tetapi hanya atas sekian banyak daripada keuntungan itu yang boleh dikaitkan dengan establismen tetap itu.

2. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan perenggan 3, jika sesuatu perusahaan bagi suatu Negara Pejanji menjalankan perniagaan dalam Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, maka hendaklah, dalam tiap-tiap Negara Pejanji, dikaitkan dengan establismen tetap itu keuntungan yang dijangka mungkin diperolehi olehnya jika ianya suatu perusahaan yang berlainan dan berasingan yang menjalankan aktiviti-aktiviti yang sama atau serupa di bawah keadaan-keadaan yang sama atau serupa dan berurusan dengan sepenuh kebebasan dengan perusahaan yang ianya menjadi suatu establismen tetap.

3. Pada menentukan keuntungan suatu establismen tetap, maka hendaklah dibenarkan sebagai potongan perbelanjaan, termasuk perbelanjaan menjalankan kerja dan pentadbiran am, yang akan boleh ditolak jika establismen tetap itu adalah suatu perusahaan bebas, setakat mana perbelanjaan menjalankan kerja dan pentadbiran am itu diperuntukkan dengan munasabahnyanya kepada establismen tetap itu sama ada ditanggung dalam Negara di mana terletaknyanya establismen tetap itu atau di tempat lain.
4. Jika maklumat yang didapati oleh pihak berkuasa yang kompeten adalah tidak mencukupi bagi menentukan keuntungan yang hendak dikaitkan dengan establismen tetap sesuatu perusahaan, tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh menyentuh pemakaian mana-mana undang-undang Negara itu berhubungan dengan penentuan liabiliti cukai seseorang itu dengan menggunakan budi bicara atau pembuatan sesuatu anggaran oleh pihak berkuasa yang kompeten, dengan syarat bahawa undang-undang itu hendaklah terpakai, setakat mana maklumat yang didapati oleh pihak berkuasa yang kompeten itu membenarkan, menurut prinsip Perkara ini.
5. Tiada apa-apa jua keuntungan boleh dikaitkan dengan suatu establismen tetap hanya kerana establismen tetap itu membeli barang-barang atau dagangan untuk perusahaan itu.
6. Bagi maksud perenggan-perenggan di atas, keuntungan yang hendak dikaitkan dengan establismen tetap itu hendaklah ditentukan dengan cara yang sama dari setahun ke setahun melainkan terdapat sebab yang baik dan mencukupi sebaliknya.
7. Jika keuntungan termasuk butiran-butiran tentang pendapatan yang diuruskan dengan secara berasingan dalam Perkara-Perkara lain dalam Perjanjian ini, maka peruntukan-peruntukan Perkara-Perkara tersebut tidak boleh terjejas oleh peruntukan-peruntukan Perkara ini.

Perkara 8

PERKAPALAN DAN PENGANGKUTAN UDARA

1. Keuntungan yang diperolehi daripada pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalulintas antarabangsa hendaklah dikenakan cukai hanya dalam Negara Pejanji di mana terletaknyanya tempat pengurusan yang berkesan perusahaan itu.
2. Walau apapun peruntukan-peruntukan perenggan 1, keuntungan yang diperolehi oleh suatu perusahaan Negara Pejanji daripada pengendalian kapal dalam lalulintas antarabangsa boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu tetapi cukai yang dikenakan di Negara Pejanji yang satu lagi itu boleh dikurangkan dengan suatu amaun yang bersamaan dengan 50 peratus.

3. Walau apapun peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2 dan Perkara 7, keuntungan yang diperolehi oleh suatu perusahaan Negara Pejanji daripada pelayaran kapal atau pesawat udara yang maksud utama pelayaran itu ialah untuk mengangkut penumpang atau barang-barang di antara tempat-tempat dalam Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

4. Perenggan 1 dan 2 hendaklah juga terpakai kepada bahagian keuntungan daripada pengendalian kapal atau pesawat udara yang diperolehi oleh seorang pemastautin suatu Negara Pejanji melalui penyertaan dalam suatu kumpulan, suatu perniagaan bersama atau dalam suatu agensi pengendalian Antarabangsa.

Perkara 9

PERUSAHAAN BERSEKUTU

Jika

- (a) suatu perusahaan suatu Negara Pejanji menyertai secara langsung atau secara tidak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal sesuatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi itu; atau
- (b) orang-orang yang sama menyertai secara langsung atau secara tidak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji dan suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi itu,

dan dalam mana-mana satu hal itu syarat-syarat adalah dibuat atau dikenakan di antara kedua-dua perusahaan itu dalam hubungan perdagangan atau kewangannya yang berlainan daripada syarat-syarat yang dijangka dibuat di antara perusahaan-perusahaan tak berkait, maka apa-apa keuntungan yang sepatutnya, jika tidak kerana syarat-syarat itu, terakru kepada salah satu daripada perusahaan-perusahaan itu, tetapi, oleh kerana syarat-syarat tersebut, tidak terakru sedemikian, bolehlah dimasukkan dalam keuntungan perusahaan itu dan dicukai dengan sewajarnya.

Perkara 10

DIVIDEN

1. Dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji kepada seorang pemastautin bagi Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai dalam negara yang satu lagi itu.

2. Dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia kepada seorang pemastautin Indonesia yang adalah pemunya benefisialnya hendaklah dikecualikan daripada apa-apa cukai di Malaysia yang boleh dikenakan ke atas dividen-dividen sebagai tambahan kepada cukai yang boleh dikenakan mengenai pendapatan syarikat itu. Tiada apa-apa jua dalam perenggan ini boleh menyentuh peruntukan-peruntukan undang-undang Malaysia yang dibawahnya cukai berkenaan dengan dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia yang daripadanya cukai Malaysia telah, atau disifatkan telah, dipotong boleh diselaraskan dengan merujuk kepada kadar cukai yang bersesuaian dengan tahun taksiran Malaysia selepas sahaja tahun taksiran dalam mana dividen itu telah dibayar.
3. Dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Indonesia kepada seorang pemastautin Malaysia boleh dicukai di Indonesia mengikut undang-undang Indonesia, tetapi jika penerima itu adalah pemunya benefisial dividen-dividen itu, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 15 peratus daripada amaun kasar dividen-dividen itu.
4. Istilah “dividen” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada syer-syer atau hak-hak lain, yang bukan tuntutan hutang, menyertai dalam keuntungan, serta juga pendapatan daripada hak-hak perbadanan yang lain yang tertakluk kepada layanan percukaian yang mana seperti pendapatan daripada syer-syer mengikut undang-undang di Negara di mana syarikat yang membuat pengagihan itu adalah pemastautin.
5. Peruntukan-peruntukan perenggan 1, 2 dan 3 tidak boleh terpakai jika pemunya benefisial dividen itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan dalam Negara Pejanji yang satu lagi, di mana syarikat yang membayar dividen itu adalah pemastautin, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, dan pemegangan yang berkenaan dengannya dividen-dividen itu dibayar yang ada kaitan secara berkesan dengan establismen tetap itu. Dalam hal yang sedemikian peruntukan-peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.
6. Jika suatu syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji memperolehi pendapatan atau keuntungan daripada Negara Pejanji yang satu lagi itu, maka Negara Pejanji yang satu lagi itu tidak boleh mengenakan apa-apa cukai ke atas dividen yang dibayar oleh syarikat itu kepada orang-orang yang bukan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu, atau membolehkan keuntungan syarikat yang tak diagihkan dikenakan suatu cukai atas keuntungan yang tidak diagihkan, walaupun jika dividen yang dibayar atau keuntungan yang tidak diagihkan itu keseluruhannya atau sebahagiannya terdiri daripada pendapatan atau keuntungan yang terbit dalam Negara yang satu lagi itu.

Perkara 11**BUNGA**

1. Bunga yang terbit dalam suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada seorang pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu boleh dicukai dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, bunga itu boleh dicukai dalam Negara Pejanji di mana bunga itu terbit, dan mengikut undang-undang Negara Pejanji itu, tetapi jika penerimanya adalah pemunya benefisial bunga itu, maka cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 15 peratus daripada amaun kasar bunga itu.
3. Walau apapun peruntukan-peruntukan perenggan 2, bunga yang seorang pemastautin Indonesia adalah berhak mendapat faedahnya hendaklah dikecualikan daripada cukai Malaysia jika pinjaman atau keterhutangan lain yang berkenaan dengannya bunga itu dibayar adalah suatu pinjaman yang diluluskan sebagaimana yang ditakrifkan dalam seksyen 2 (1) Akta Cukai Pendapatan 1967 bagi Malaysia.
4. Walau apapun peruntukan-peruntukan perenggan 2 dan 3, Kerajaan sesuatu Negara Pejanji hendaklah dikecualikan daripada cukai dalam Negara Pejanji yang satu lagi berkenaan dengan bunga yang diperolehi oleh Kerajaan daripada Negara yang satu lagi itu.
5. Bagi maksud-maksud perenggan 4, istilah “Kerajaan”:
 - (a) dalam hal Malaysia ertinya Kerajaan Malaysia dan hendaklah termasuk:
 - (i) kerajaan-kerajaan Negeri itu;
 - (ii) pihak-pihak berkuasa tempatan;
 - (iii) badan berkanunnya;
 - (iv) Bank Negara Malaysia; dan
 - (v) apa-apa institusi, yang mana modalnya dimiliki sepenuhnya oleh Kerajaan Malaysia atau kerajaan-kerajaan Negeri atau pihak-pihak berkuasa tempatan atau badan-badan berkanunnya, sebagaimana dipersetujui dari semasa ke semasa di antara pihak-pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-Negara itu;
 - (b) dalam hal Indonesia ertinya Kerajaan Republik Indonesia dan hendaklah termasuk:
 - (i) pihak-pihak berkuasa tempatan;
 - (ii) badan-badan berkanun;
 - (iii) Bank Indonesia (Bank Pusat Indonesia); dan

- (iv) apa-apa institusi, yang mana modalnya dimiliki sepenuhnya oleh Kerajaan Republik Indonesia atau pihak-pihak berkuasa tempatan atau badan-badan berkanun, sebagaimana dipersetujui dari semasa ke semasa di antara pihak-pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-negara Pejanji.

6. Istilah “bunga” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada tiap-tiap jenis tuntutan hutang, sama ada dicagarkan dengan cara gadaijanji atau tidak, dan sama ada memberi hak untuk menyertai dalam keuntungan penghutang atau tidak, dan khususnya, pendapatan daripada sekuriti-sekuriti kerajaan, dan pendapatan daripada bon-bon dan debentur-debentur.

7. Peruntukan-peruntukan perenggan 1, 2 dan 3 tidak boleh terpakai jika pemunya benefisial bunga itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji menjalankan perniagaan dalam Negara Pejanji yang satu lagi di mana bunga itu terbit, melalui, establismen tetap yang terletak di dalamnya dan tuntutan hutang yang berkenaan dengannya bunga itu dibayar ada kaitannya secara berkesan dengan establismen tetap itu. Dalam hal yang demikian, peruntukan-peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.

8. Bunga hendaklah disifatkan sebagai terbit dalam suatu Negara Pejanji apabila pembayar bunga itu adalah Negara itu sendiri, suatu subbahagian politik, suatu pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya atau seorang pemastautin Negara itu. Walau bagaimanapun, jika orang yang membayar bunga itu, sama ada dia seorang pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai dalam suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap yang berkaitan dengannya keterhutangan yang atasnya bunga itu dibayar adalah dialami, dan bunga sedemikian ditanggung oleh establismen tetap itu, maka bunga itu hendaklah disifatkan sebagai terbit dalam Negara Pejanji di mana establismen tetap itu terletak.

9. Jika, oleh kerana suatu perhubungan istimewa di antara pembayar dengan pemunya benefisial atau di antara kedua-dua mereka dengan seseorang lain, maka amaun bunga yang dibayar, dengan memberi perhatian kepada tuntutan hutang yang baginya bunga itu dibayar, adalah lebih daripada amaun yang akan dipersetujui oleh pembayar bunga itu dan pemunya benefisial jika tidak ada perhubungan yang sedemikian, maka peruntukan-peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya kepada amaun yang terakhir disebut itu sahaja. Dalam hal yang sedemikian, bahagian bayaran yang berlebihan itu hendaklah tetap kena cukai mengikut undang-undang tiap-tiap satu Negara Pejanji, dengan memberi perhatian yang wajar kepada peruntukan-peruntukan lain dalam Perjanjian ini.

Perkara 12**ROYALTI**

1. Royalti yang terbit dalam suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu, boleh dicukai dalam Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, royalti itu boleh juga dicukai dalam Negara Pejanji di mana royalti itu terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika penerima adalah pemunya benefisial royalti itu, maka cukai yang dikenakan itu tidak boleh melebihi 15 peratus daripada amaun kasar royalti itu.
3. Istilah “royalti” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis bayaran yang diterima sebagai balasan kerana:
 - (i) menggunakan, atau hak untuk menggunakan, apa-apa paten, tanda niaga, rekabentuk atau model, pelan, formula atau proses rahsia, atau apa-apa hakcipta bagi kerja saintifik, atau kerana menggunakan, atau hak untuk menggunakan, kelengkapan perindustrian, perdagangan atau saintifik, atau bagi maklumat berkenaan dengan pengalaman perindustrian, perdagangan atau saintifik;
 - (ii) menggunakan, atau hak untuk menggunakan, filem wayang gambar, atau pita untuk siaran radio atau televisyen, apa-apa hakcipta untuk hasil sastera atau hasil seni.
4. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2 tidak terpakai jika pemunya benefisial royalti itu, yang menjadi seorang pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu di mana royalti itu terbit melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, dan hak atau harta yang berkenaan dengannya royalti itu dibayar ada kaitannya secara berkesan dengan establismen tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan-peruntukan perkara 7 hendaklah terpakai.
5. Royalti hendaklah disifatkan sebagai terbit dalam suatu Negara Pejanji jika pembayar itu adalah Negara Pejanji itu sendiri, suatu subbahagian politik, suatu pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya, atau seorang pemastautin Negara Pejanji itu. Walau bagaimanapun, jika, orang yang membayar royalti itu, sama ada dia seorang pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai dalam suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap yang berkaitan dengannya obligasi untuk membayar royalti adalah bertanggungjawab, dan royalti itu hendaklah disifatkan sebagai terbit dalam Negara di mana establismen tetap itu terletak.
6. Jika, oleh kerana suatu perhubungan istimewa di antara pembayar royalti itu dengan pemunya benefisial atau di antara kedua-dua mereka dengan seorang lain, maka amaun royalti yang

dibayar itu, setelah memberi perhatian kepada penggunaan, hak atau maklumat yang kerananya royalti itu dibayar, melebihi amaun yang pasti akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada perhubungan yang sedemikian itu, maka peruntukan-peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi amaun yang disebut terakhir itu sahaja. Dalam hal yang sedemikian, bahagian pembayaran yang berlebihan itu hendaklah tetap dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah memberi perhatian yang wajar kepada peruntukan-peruntukan lain dalam Perjanjian ini.

7. Tertakluk kepada perenggan 5 Perkara 22, royalti yang diperolehi oleh seorang pemastautin Indonesia yang tertakluk kepada duti sewaan filem di bawah Akta Duti Sewa Filem Wayang Gambar di Malaysia hendaklah tidak dikenakan cukai Malaysia yang baginya Perjanjian ini terpakai.

Perkara 13

LABA DARIPADA PEMBERIMILIKAN HARTA

1. Laba daripada pemberimilikan harta tak alih, sebagaimana yang ditakrifkan dalam perenggan 2 Perkara 6, boleh dicukai dalam Negara Pejanji di mana harta itu terletak.
2. Laba daripada pemberimilikan harta alih yang menjadi sebahagian daripada harta perniagaan suatu establismen tetap yang dipunyai oleh suatu perusahaan Negara Pejanji dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu, atau harta tak alih yang tersedia kepada seorang pemastautin Negara Pejanji dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu bagi maksud menjalankan perkhidmatan profesional, termasuk apa-apa laba daripada pemberimilikan suatu establismen tetap itu (bersendirian atau bersama-sama dengan keseluruhan perusahaan itu) boleh dicukai dalam Negara yang satu lagi itu. Bagaimanapun, laba daripada pemberimilikan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh suatu perusahaan Negara Pejanji dalam lalulintas antarabangsa dan harta tak alih berhubung dengan pengendalian kapal atau pesawat udara itu hendaklah dikenakan cukai hanya dalam Negara Pejanji di mana perusahaan itu adalah pemastautin.
3. Laba daripada pemberimilikan syer sesuatu syarikat, harta yang mengandungi terutamanya harta tak alih yang terletak dalam suatu Negara Pejanji, boleh dicukai dalam Negara itu. Laba daripada pemberimilikan suatu kepentingan dalam suatu perkongsian atau suatu amanah, harta yang terdiri terutamanya dari harta tak alih yang terletak dalam Negara Pejanji, boleh dicukai dalam Negara itu.
4. Laba daripada pemberimilikan apa-apa harta atau aset, selain daripada yang disebutkan dalam perenggan 1, 2 dan 3 Perkara ini, hendaklah dikenakan cukai hanya dalam Negara Pejanji yang mana pemberimilikan itu adalah seorang pemastautin.

Perkara 14

PERKHIDMATAN DIRI

1. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan Perkara 15, 16, 17, 18, 19 dan 20, gaji, upah dan saraan yang serupa atau pendapatan yang diperolehi oleh seorang pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan perkhidmatan profesional atau lain-lain aktiviti yang mempunyai sifat yang sama, hendaklah dikenakan cukai hanya dalam Negara itu sahaja melainkan jika perkhidmatan-perkhidmatan atau aktiviti-aktiviti itu dijalankan atau dilakukan dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu. Jika pekerjaan, perkhidmatan atau aktiviti dijalankan atau dilakukan, saraan atau pendapatan sedemikian yang diperolehi daripadanya boleh dicukai dalam Negara yang satu lagi itu.
2. Walau apapun peruntukan-peruntukan perenggan 1, saraan atau pendapatan yang diperolehi oleh seorang pemastautin atau Negara Pejanji berkenaan dengan suatu pekerjaan, perkhidmatan atau aktiviti-aktiviti yang dijalankan atau dilakukan dalam mana-mana kalendar dalam Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah dikenakan cukai hanya dalam Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu, jika:
 - (a) penerimanya berada dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu selama suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang jumlahnya tidak melebihi 183 hari dalam tahun kalendar yang berkenaan; dan
 - (b) perkhidmatan atau aktiviti yang dijalankan atau dilakukan bagi atau bagi pihak seseorang yang menjadi seorang pemastautin Negara yang mula-mula disebutkan itu; dan
 - (c) saraan atau pendapatan itu tidak ditanggung oleh suatu establismen tetap yang dipunyai oleh orang yang membayar saraan itu dalam Negara yang satu lagi.
3. Istilah “perkhidmatan-perkhidmatan profesional” termasuk aktiviti-aktiviti saintifik, kesusasteraan, seni, pendidikan atau pengajaran yang tak berkait serta aktiviti-aktiviti pakar perubatan, peguam, jurutera, arkitek, doktor gigi dan akauntan yang tak berkait.
4. Walau apapun peruntukan-peruntukan terdahulu daripada Perkara ini, saraan berkenaan dengan suatu pekerjaan yang dijalankan di atas sebuah kapal atau pesawat udara yang dikendalikan dalam lalulintas antarabangsa oleh suatu perusahaan Negara Pejanji, hendaklah dikenakan cukai hanya dalam Negara itu.

Perkara 15

FEE PENGARAH

1. Fee-fee pengarah dan bayaran-bayaran yang serupa yang diperolehi oleh seorang pemastautin suatu Negara Pejanji atas

sifatnya sebagai anggota Lembaga Pengarah suatu syarikat yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai dalam Negara yang satu lagi itu.

2. Saraan bagi seseorang di mana perenggan 1 terpakai kepadanya yang memperolehi daripada syarikat itu berkenaan dengan pelaksanaan fungsi sehari ke sehari yang bersifat pengurusan atau teknik boleh dicukai mengikut peruntukan-peruntukan Perkara 14 (Perkhidmatan Diri).

Perkara 16

SENIMAN DAN OLAHRAGAWAN

1. Walau apapun peruntukan-peruntukan Perkara 14, pendapatan yang diperolehi oleh seorang pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai seorang penghibur, seperti seniman teater, wayang gambar, radio atau televisyen, atau sebagai seorang ahli muzik atau sebagai seorang olahragawan, daripada aktiviti-aktiviti persendirian yang dijalankan dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu.

2. Jika pendapatan berkenaan dengan aktiviti-aktiviti persendirian yang dijalankan oleh seorang penghibur atau seorang olahragawan atas sifatnya seperti demikian terakru bukan kepada penghibur atau olahragawan itu sendiri tetapi kepada seorang lain, maka pendapatan itu boleh, walau apapun peruntukan-peruntukan Perkara 7 dan 14, dicukai dalam Negara Pejanji itu di mana aktiviti-aktiviti penghibur atau olahragawan itu dijalankan.

3. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2 tidak terpakai bagi saraan atau keuntungan yang diperolehi daripada aktiviti-aktiviti yang dijalankan dalam suatu Negara Pejanji jika lawatan ke Negara itu ditanggung secara langsung atau tak secara langsung keseluruhannya atau sebahagian besarnya daripada wang awam Negara Pejanji yang satu lagi, suatu subbahagian politik, suatu pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya.

Perkara 17

PENCEN DAN ANUITI

1. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan perenggan 2 Perkara 18, apa-apa pencen atau saraan-saraan lain seumpamanya kerana pekerjaan yang lalu atau apa-apa anuiti yang terbit dalam suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada seorang pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah dikenakan cukai hanya dalam Negara itu.

2. Istilah “anuiti” termasuk sejumlah wang tertentu yang kena dibayar secara berkala pada masa-masa yang ditetapkan, sepanjang hayat atau sepanjang suatu tempoh masa yang ditentukan atau yang boleh ditentukan, di bawah suatu obligasi untuk membuat pembayaran sebagai balasan bagi balasan yang cukup dan sepenuhnya dengan wang atau yang boleh dinilai dengan wang.

Perkara 18

PERKHIDMATAN KERAJAAN

1. (a) Saraan, selain daripada pencen, yang dibayar oleh suatu Negara Pejanji atau suatu subbahagian politik, suatu pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya kepada mana-mana individu berkenaan dengan perkhidmatan-perkhidmatan yang diberi kepada Negara itu atau subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya hendaklah dikenakan cukai hanya dalam Negara itu.

(b) Walau bagaimanapun, saraan itu hendaklah dikenakan cukai hanya dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu jika perkhidmatan-perkhidmatan itu diberi dalam Negara itu dan penerima saraan itu adalah seorang pemastautin Negara itu dan ia:
 - (i) adalah seorang rakyat Negara itu; atau
 - (ii) tidak menjadi pemastautin Negara itu semata-mata bagi tujuan melaksanakan perkhidmatan-perkhidmatan itu.
2. Apa-apa pencen yang dibayar oleh, atau daripada kumpulan wang yang diadakan oleh, suatu Negara Pejanji atau suatu subbahagian politik, suatu pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya kepada mana-mana individu berkenaan dengan perkhidmatan-perkhidmatan yang diberi kepada Negara itu atau subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya hendaklah dikenakan cukai hanya dalam Negara Pejanji itu.
3. Peruntukan-peruntukan Perkara 14, 15 dan 17 hendaklah terpakai bagi saraan atau pencen berkenaan dengan perkhidmatan-perkhidmatan yang diberi berkaitan dengan apa-apa perdagangan atau perniagaan yang dijalankan oleh suatu Negara Pejanji atau suatu subbahagian politik, suatu pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya.

Perkara 19

PENUNTUT DAN PELATIH

Seorang individu yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji sebaik sahaja sebelum membuat suatu lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi itu dan berada secara sementara dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu semata-mata:

- (a) sebagai seorang penuntut, di sebuah universiti, kolej, sekolah yang diiktiraf atau lain-lain institusi pelajaran yang seumpama yang diiktiraf dalam Negara yang satu lagi itu;

- (b) sebagai seorang perantis perniagaan atau teknik; atau
- (c) sebagai penerima suatu pemberian, elaun atau award yang maksud utamanya ialah untuk menjalankan pengajian, penyelidikan atau latihan daripada Kerajaan mana-mana satu Negara atau daripada suatu pertubuhan saintifik, pelajaran, agama atau khairat atau di bawah suatu program bantuan teknik yang dibuat oleh Kerajaan mana-mana satu Negara,

hendaklah dikecualikan daripada cukai dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu atas:

- (a) segala peremitan dari luar negeri bagi maksud saraan hidup, pelajaran, pengajian, penyelidikan atau latihannya;
- (b) amaun pemberian, elaun atau award itu; dan
- (c) apa-apa saraan yang tidak melebihi dua ribu dua ratus Dollar Amerika Syarikat setiap tahun berkenaan dengan perkhidmatan-perkhidmatan itu dalam Negara yang satu lagi itu dengan syarat perkhidmatan-perkhidmatan itu dilaksanakan berkaitan dengan pengajian, penyelidikan atau latihannya atau yang perlu bagi maksud saraan hidupnya.

Perkara 20

GURU DAN PENYELIDIK

1. Seseorang individu yang menjadi pemastautin bagi suatu Negara Pejanji sebaik sahaja sebelum membuat suatu lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi, dan yang, atas jemputan mana-mana universiti, kolej, sekolah atau lain-lain institusi pelajaran yang serupa, melawat Negara Pejanji yang satu lagi itu bagi suatu tempoh yang tidak melebihi dua tahun semata-mata bagi tujuan pengajaran atau penyelidikan atau kedua-duanya di institusi pelajaran sedemikian hendaklah dikecualikan daripada cukai dalam Negara Pejanji yang satu lagi atas apa-apa saraan kerana pengajaran atau penyelidikan itu.

2. Perkara ini tidak terpakai bagi pendapatan daripada penyelidikan jika penyelidikan itu dijalankan terutamanya bagi faedah persendirian seseorang atau orang-orang tertentu.

Perkara 21

PENDAPATAN YANG TIDAK DISEBUTKAN DENGAN NYATA

Butiran-butiran pendapatan seorang pemastautin suatu Negara Pejanji yang tidak disebutkan dengan nyata dalam Perkara-Perkara yang terdahulu Perjanjian ini hendaklah dikenakan cukai hanya

dalam Negara Pejanji itu kecuali bahawa jika pendapatan sedemikian adalah diperolehi daripada sumber-sumber dalam Negara Pejanji yang satu lagi, ia boleh juga dicukai dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu.

Perkara 22

MENGHAPUSKAN CUKAI DUA KALI

1. Tertakluk kepada undang-undang Malaysia berkenaan dengan kebenaran sebagai kredit terhadap cukai Malaysia bagi cukai yang kena dibayar dalam mana-mana negara selain daripada Malaysia, cukai Indonesia yang kena dibayar di bawah undang-undang Indonesia dan mengikut Perjanjian ini oleh seorang pemastautin di Malaysia berkenaan dengan pendapatan yang diperolehi daripada Indonesia hendaklah dibenarkan sebagai suatu kredit terhadap cukai Malaysia yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan itu. Kredit itu tidak boleh, bagaimanapun, melebihi bahagian cukai Malaysia, sepertimana yang dihitungkan sebelum kredit itu diberikan, yang mana adalah selaras dengan butiran pendapatan itu.
2. Bagi maksud-maksud perenggan 1, istilah “cukai Indonesia yang kena dibayar” hendaklah disifatkan termasuk suatu amaun cukai Indonesia yang akan kena dibayar jika cukai Indonesia tidak dikecualikan atau dikurangkan mengikut Perjanjian ini dan:
 - (a) undang-undang galakan khas yang bertujuan bagi menggalakkan kemajuan ekonomi di Indonesia setakat mana ianya berkuatkuasa pada tarikh Perjanjian ini ditandatangani; atau
 - (b) apa-apa peruntukan lain yang mungkin kemudiannya diperkenalkan di Indonesia sebagai ubahsuaian, atau sebagai tambahan kepada, undang-undang galakan khas yang sedia ada setakat mana undang-undang itu dipersetujui oleh pihak-pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-Negara Pejanji sebagai sebahagian besarnya mempunyai sifat yang serupa.
3. Tertakluk kepada undang-undang Indonesia berkenaan dengan kebenaran sebagai kredit terhadap cukai Indonesia bagi cukai yang kena dibayar dalam mana-mana negara lain daripada Indonesia, cukai Malaysia yang kena dibayar di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut Perjanjian ini oleh seorang pemastautin Indonesia berkenaan dengan pendapatan yang diperolehi dari Malaysia hendaklah dibenarkan sebagai kredit terhadap cukai Indonesia yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan itu. Kredit itu tidak boleh, bagaimanapun, melebihi bahagian cukai Indonesia, sepertimana yang dihitungkan sebelum kredit itu diberikan, yang mana adalah selaras dengan butiran pendapatan itu.
4. Bagi maksud-maksud perenggan 3, istilah “cukai Malaysia yang kena dibayar” hendaklah disifatkan termasuk cukai Malaysia yang patut, di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut

Perjanjian ini, tetap kena dibayar atas mana-mana pendapatan yang diperolehi daripada sumber-sumber di Malaysia kiranya pendapatan itu belum dicukai pada kadar yang dikurangkan atau dikecualikan daripada cukai Malaysia mengikut:

- (a) undang-undang galakan khas bagi menggalakkan pembangunan ekonomi Malaysia setakat mana ia berkuasa, dan belum lagi diubahsuai, tarikh Perjanjian ini ditandatangani atau telah diubahsuai hanya dalam perkara-perkara kecil supaya tidak menyentuh sifat am; dan
- (b) apa-apa peruntukan lain yang mungkin kemudiannya diperkenalkan di Malaysia sebagai ubahsuaian, atau sebagai tambahan kepada, undang-undang galakan pelaburan setakat mana ia dipersetujui oleh pihak-pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-Negara Pejanji itu sebagai sebahagian besarnya mempunyai sifat yang serupa.

5. Bagi maksud-maksud perenggan 3, royalti yang diperolehi oleh seorang pemastautin Indonesia daripada sewaan filem, yang adalah tertakluk kepada duti di bawah Akta Duti Sewa Filem Wayang Gambar di Malaysia, duti itu hendaklah disifatkan sebagai cukai Malaysia.

Perkara 23

TANPA BEZA
MEMBEZA

1. Rakyat suatu Negara Pejanji tidaklah tertakluk dalam Negara Pejanji yang satu lagi kepada apa-apa percukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya, yang mana adalah berlainan atau lebih berat daripada percukaian dan kehendak-kehendak yang berkaitan yang dikenakan atau boleh dikenakan ke atas rakyat Negara Pejanji yang satu lagi itu dalam hal keadaan yang sama.
2. Percukaian ke atas suatu establismen tetap yang dipunyai oleh suatu perusahaan suatu Negara Pejanji dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu tidak boleh dilevi secara kurang adil dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu daripada percukaian yang dilevi ke atas perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi itu yang menjalankan aktiviti-aktiviti yang sama.
3. Perusahaan suatu Negara Pejanji yang keseluruhan atau sebahagian daripada modalnya dimiliki atau dikawal, secara langsung atau secara tidak langsung oleh seorang atau lebih pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, tidaklah boleh dikenakan dalam Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu apa-apa percukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya, yang mana adalah berlainan atau lebih berat daripada percukaian dan kehendak-kehendak yang berkaitan yang dikenakan atau boleh dikenakan ke atas perusahaan lain yang serupa bagi Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu.

4. Tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh ditafsirkan sebagai mewajibkan:

- (a) suatu Negara Pejanji supaya memberi kepada individu-individu yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi apa-apa elaun diri, pelepasan dan pengurangan bagi maksud-maksud cukai oleh sebab taraf sivil atau tanggungjawab keluarga yang diberikan oleh Negara Pejanji itu kepada pemastautin-pemastautinnya sendiri;
- (b) Malaysia untuk memberi kepada rakyat Indonesia yang bukan bermastautin di Malaysia elaun-elaun diri, pelepasan-pelepasan dan pengurangan-pengurangan bagi maksud cukai yang menurut undang-undang boleh, pada tarikh Perjanjian ini ditandatangani diberi hanya kepada rakyat-rakyat Malaysia yang bukan pemastautin di Malaysia.

5. Tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh ditafsirkan sebagai menghalang salah satu Negara Pejanji daripada menghadkan kepada rakyat-rakyatnya penikmatan galakan cukai yang bertujuan untuk menggalakkan kemajuan ekonomi dalam Negara itu.

6. Dalam Perkara ini, istilah “pencukaian” ertinya cukai-cukai yang terpakai kepada Perjanjian ini.

Perkara 24

PROSEDUR PERSETUJUAN BERSAMA

1. Jika seorang pemastautin suatu Negara Pejanji berpendapat bahawa tindakan-tindakan salah satu atau kedua-dua Negara Pejanji adalah atau akan mengakibatkan dirinya dicukai dengan tidak mengikut peruntukan-peruntukan Perjanjian ini, ia boleh, walau apapun remedi yang diperuntukkan oleh undang-undang percukaian Negara-negara itu, mengemukakan kesnya kepada pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara di mana dia menjadi pemastautin atau, jika kesnya termasuk di bawah perenggan 1 Perkara 23, kepada Negara di mana dia menjadi rakyat. Kes itu hendaklah dikemukakan dalam masa tiga tahun dari ia mula-mulanya diberitahu tentang tindakan yang mengakibatkan dirinya dicukai dengan tidak mengikut peruntukan-peruntukan Perjanjian ini.

2. Pihak berkuasa yang kompeten hendaklah berusaha, jika ia berpendapat bahawa bantahan itu adalah berpatutan dan jika ia sendiri tidak dapat mencapai suatu penyelesaian yang sesuai, untuk menyelesaikan kes itu dengan cara persetujuan bersama dengan pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara Pejanji yang satu lagi itu, dengan tujuan untuk mengelakkan pencukaian yang tidak mengikut Perjanjian ini.

3. Pihak-pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-Negara Pejanji hendaklah berusaha menyelesaikan dengan cara persetujuan bersama apa-apa kesulitan atau keraguan yang timbul mengenai penafsiran atau pemakaian Perjanjian ini. Mereka juga boleh

berunding bersama untuk menghapuskan cukai dua kali dalam kes-kes yang tidak diperuntukkan dalam Perjanjian ini.

4. Pihak-pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-Negara Pejanji boleh berhubung secara langsung antara satu sama lain bagi maksud mencapai suatu persetujuan mengikut pengertian perenggan-perenggan yang terdahulu itu.

Perkara 25

BERTUKAR-TUKAR MAKLUMAT

1. Pihak-pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-Negara Pejanji hendaklah bertukar-tukar apa-apa maklumat sebagaimana yang perlu bagi pelaksanaan peruntukan-peruntukan Perjanjian ini atau bagi pencegahan atau penemuan pelarian atau pengelakan cukai-cukai yang diliputi oleh Perjanjian ini. Apa-apa maklumat yang ditukar sedemikian hendaklah disifatkan sebagai rahsia dan boleh dizahirkan hanya kepada mana-mana orang atau pihak-pihak berkuasa (termasuklah suatu Mahkamah atau pihak berkuasa ulangkaji) berkenaan dengan pentaksiran, pemungutan, penguatkuasaan atau pendakwaan mengenai, atau pemutusan rayuan-rayuan berhubungan dengan, cukai-cukai yang menjadi perkara Perjanjian ini.

2. Peruntukan-peruntukan perenggan 1, tidak sekali-kali boleh ditafsirkan sebagai mengenakan ke atas suatu Negara Pejanji obligasi:

- (a) untuk menjalankan langkah-langkah pentadbiran yang bercanggah dengan undang-undang atau amalan pentadbiran bagi Negara itu atau Negara yang satu lagi itu;
- (b) untuk memberi maklumat yang tidak boleh didapati di bawah undang-undang atau mengikut perjalanan biasa pentadbiran bagi Negara Pejanji atau Negara Pejanji yang satu lagi itu;
- (c) untuk memberi maklumat yang akan menzahirkan apa-apa rahsia tred, perniagaan, perindustrian, perdagangan atau profesion, proses tred, atau maklumat yang penzahirannya adalah bertentangan dengan polisi awam.

Perkara 26

PEGAWAI DIPLOMATIK DAN KONSUL

Tiada apa-apa jua dalam Perjanjian ini boleh menyentuh keistimewaan fiskal bagi pegawai-pegawai diplomatik atau konsul di bawah kaedah-kaedah am undang-undang antarabangsa atau di bawah peruntukan-peruntukan perjanjian-perjanjian khas.

Perkara 27

MULA BERKUATKUASA

1. Perjanjian ini hendaklah diratifikasikan oleh Kerajaan-Kerajaan Negara-Negara Pejanji dan suratcara ratifikasi hendaklah ditukar di secepat mungkin.

2. Perjanjian ini hendaklah mula berkuatkuasa apabila pertukaran suratcara ratifikasi dilakukan dan hendaklah berkuatkuasa bagi tahun taksiran atau tahun pencukaian yang bermula pada hari pertama bulan Januari 1987 dan tahun-tahun taksiran atau tahun-tahun pencukaian berikutnya.

Perkara 28

PENAMATAN

Perjanjian ini hendaklah terus berkuatkuasa sehingga ditamatkan oleh satu daripada Negara-Negara Pejanji. Salah satu Negara Pejanji boleh menamatkan Perjanjian ini melalui saluran-saluran diplomatik, dengan memberi kepada Negara Pejanji yang satu lagi itu notis penamatan secara bertulis sekurang-kurangnya enam bulan sebelum berakhirnya tahun kalendar 1991. Pada berlakunya peristiwa yang sedemikian itu, Perjanjian ini hendaklah terhenti daripada berkuatkuasa bagi tahun taksiran atau tahun pencukaian yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari tahun kalendar yang berikutan dari tahun dalam mana notis itu diberi.

PADA MENYAKSIKAN hal di atas yang bertandatangan di bawah ini, yang diberikuasa dengan sewajarnya bagi maksud itu, oleh Kerajaan mereka masing-masing, telah menandatangani Perjanjian ini.

DIPERBUAT dalam dua salinan di Kuala Lumpur pada 12 haribulan September 1991 dalam Bahasa Malaysia, Bahasa Indonesia dan Bahasa Inggeris, ketiga-tiga naskhah itu adalah sama sahinya. Jika sekiranya terdapat pertikaian tentang pentafsiran dan pemakaian Perjanjian ini, maka naskhah Bahasa Inggeris hendaklah mengatasi.

Bagi pihak Kerajaan
Malaysia

ANWAR IBRAHIM,
Menteri Kewangan

Bagi pihak Kerajaan
Republik Indonesia

J.B. SUMARLIN,
Menteri Kewangan

PROTOKOL

1. Pada masa menandatangani Perjanjian di antara Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Republik Indonesia bagi Mengelakkan Cukai Dua Kali dan Mencegah Pelarian Fiskal berkenaan dengan Cukai-Cukai atas Pendapatan, kedua-dua Kerajaan telah bersetuju bahawa peruntukan-peruntukan berikut hendaklah menjadi bahagian integral Perjanjian ini.

2. Berkaitan dengan Perkara 3 "Takrif Am", adalah difahamkan bahawa takrif wilayah yang diperuntukkan dalam perenggan 1 (a) dan perenggan 1 (b) hendaklah tidak termasuk mana-mana bahagian wilayah atau kawasan kelautan yang ke atasnya kedua-dua Negara Pejanji mempunyai tuntutan untuk diselesaikan.

3. Berkenaan dengan perenggan 2 (*h*) Perkara 5 “Establismen Tetap”, adalah difahamkan bahawa suatu had masa selama 3 bulan hendaklah terpakai kepada suatu projek pemasangan atau projek pemasangan yang dilakukan oleh seseorang selain daripada kontraktor utama.

4. (*a*) Berkaitan dengan perenggan 1 Perkara 7 “Keuntungan Perniagaan”, tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh menghalang mana-mana Negara Pejanji dari mengenakan cukai atas keuntungan yang diperolehi daripada:

- (i) jualan di Negara itu bagi barang-barang atau dagangan yang sama atau serupa jenisnya dengan yang dijualkan melalui suatu establismen tetap dalam Negara Pejanji itu; atau
- (ii) lain-lain aktiviti perniagaan yang dijalankan di Negara itu yang sama atau serupa jenisnya dengan yang dijalankan melalui establismen tetap dalam Negara Pejanji itu,

dengan syarat bahawa jualan atau lain-lain aktiviti perniagaan itu adalah nyata tidak dijalankan melalui establismen tetap itu hanya kerana bagi maksud mengurangkan cukai establismen tetap itu.

(*b*) Berkaitan dengan Perkara 7 “Keuntungan Perniagaan”, tiada apa-apa jua dalam Perjanjian ini boleh menyentuh pelaksanaan mana-mana undang-undang bagi suatu Negara Pejanji berhubungan dengan pencukaaian pendapatan atau keuntungan daripada apa-apa perniagaan insurans dengan syarat bahawa jika undang-undang yang relevan itu berkuatkuasa dalam salah satu Negara Pejanji pada tarikh Perjanjian ini ditandatangani adalah dipinda (selain daripada pindaan kecil yang tidak menyentuh sifat amnya) Negara-Negara itu hendaklah berunding antara satu sama lain dengan tujuan untuk mempersetujui apa-apa pindaan kepada perenggan ini yang mungkin patut dipinda.

(*c*) Berkaitan dengan Perkara 7 “Keuntungan Perniagaan”, tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh menghalang mana-mana satu Negara Pejanji daripada mengenakan, selain daripada cukai pendapatan perbadanan, cukai keuntungan suatu cawangan atas keuntungan selepas cukai bagi establismen tetap, dengan syarat bahawa cukai yang dikenakan sedemikian hendaklah tidak melebihi 12.5% amaun tersebut.

5. Berkaitan dengan Perkara 10 “Dividen”, tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh menyentuh peruntukan-peruntukan yang terkandung dalam mana-mana kontrak berkongsi pengeluaran berhubungan dengan penyelidikan dan pengeluaran minyak dan gas asli yang telah dirundingkan dengan Kerajaan Indonesia atau syarikat minyak negeri yang relevan bagi Indonesia, dengan syarat bahawa sebuah syarikat yang bermastautin di Malaysia yang memperoleh pendapatan daripada kontrak berkongsi pengeluaran

hendaklah dilayan tidak kurang utamanya berkenaan dengan cukai daripada yang dilevi ke atas sebuah syarikat suatu negara ketiga yang memperolehi pendapatan daripada suatu kontrak berkongsi pengeluaran yang serupa.

6. Berkaitan dengan Perkara 11, 12, 16 dan 18 istilah “badan berkanun” ertinya apa-apa pertubuhan perbadanan tanpa mengira nama yang dengannya ianya dikenali, yang diperbadankan menurut peruntukan-peruntukan undang-undang bertulis dan adalah suatu pihak berkuasa awam atau suatu suratcara atau suatu agensi bagi:

- (a) Kerajaan Malaysia atau Kerajaan mana-mana Negeri dalam Persekutuan tetapi tidak termasuk suatu pihak berkuasa tempatan dan suatu pertubuhan perbadanan yang diperbadankan di bawah Akta Syarikat 1965;
- (b) Kerajaan Republik Indonesia tetapi tidak termasuk suatu pihak berkuasa tempatan dan suatu pertubuhan perbadanan yang diperbadankan di bawah Undang-Undang Nombor 9 tahun 1969 Peraturan Kerajaan Nombor 12 tahun 1969.

PADA MENYAKSIKAN hal di atas yang bertandatangan di bawah ini, yang diberikuasa dengan sewajarnya bagi maksud itu, oleh Kerajaan mereka masing-masing telah menandatangani Protokol ini.

DIPERBUAT dalam dua salinan di Kuala Lumpur pada 12 September 1991, dalam Bahasa Malaysia, Bahasa Indonesia dan Bahasa Inggeris, ketiga-tiga naskhah itu adalah sama sahinya. Jika sekiranya terdapat pertikaian tentang pentafsiran dan pemakaian Perjanjian ini, maka naskah Bahasa Inggeris hendaklah mengatasi.

Bagi pihak Kerajaan
Malaysia

ANWAR IBRAHIM,
Menteri Kewangan

Bagi pihak Kerajaan
Republik Indonesia

J.B. SUMARLIN,
Menteri Kewangan

Dibuat pada 7hb Januari 1992.

[O. 6869/34 Vol. 3; PN. (PU²)80 Pt. XVI.]

ANWAR IBRAHIM,
Menteri Kewangan

(Akan dibentangkan dalam Dewan Rakyat menurut subseksyen 132(6) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan subseksyen 65A(5) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967.)

INCOME TAX ACT 1967
AND
PETROLEUM (INCOME TAX) 1967

DOUBLE TAXATION RELIEF (THE REPUBLIC OF INDONESIA)
ORDER 1992

IN exercise of the powers conferred by subsection 132(1) of the Income Tax Act 1967 and subsection 65A(1) of the Petroleum (Income Tax) 1967, the Minister makes the following order: *Act 53.*
Act 45/67.

1. This Order may be cited as the **Double Taxation Relief (The Republic of Indonesia) Order 1992.** *Citation.*

2. It is declared that the arrangements specified in the Schedule have been made by the Government with the Government of the Republic of Indonesia with a view of affording relief from double taxation in relation to Malaysian tax and the Indonesian tax (as defined in each case in the arrangements) and that it is expedient that these arrangements shall have effect. *Double
Taxation
Relief.*

SCHEDULE
(Paragraph 2)

(Take in the whole of the original Double Taxation Agreement Malaysia/The Republic of Indonesia—English Version).

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF
MALAYSIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC
OF INDONESIA FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE
TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

The Government of Malaysia and the Government of the Republic of Indonesia desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, have agreed as follows:

Article 1

PERSONAL SCOPE

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed by a Contracting State, irrespective of the manner in which they are levied.

2. The taxes which are the subject of this Agreement are:

(a) in Malaysia:

- (i) the income tax and excess profit tax;
- (ii) the supplementary income tax, that is, development tax; and
- (iii) the petroleum income tax; (hereinafter referred to as “Malaysian tax”);

(b) in Indonesia, the income tax (pajak penghasilan); (hereinafter referred to as “Indonesian tax”).

3. This Agreement shall also apply to any identical or substantially similar taxes on income which are imposed after the date of signature of this Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of important changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:

- (a) the term “Malaysia” means the Federation of Malaysia and includes any area adjacent to the territorial waters of Malaysia which, in accordance with international law, has been or may hereafter be designated under the laws of Malaysia concerning the continental shelf as an area within which the rights of Malaysia with respect to the exploration and exploitation of natural resources, whether living or non-living, of the sea-bed and sub-soil and the superjacent waters, may be exercised;
- (b) the term “Indonesia” comprises the territory of the Republic of Indonesia as defined in its laws, and parts of the Continental Shelf and adjacent seas, over which the Republic of Indonesia has sovereignty, sovereign rights or other rights in accordance with international law;
- (c) the terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean Malaysia or Indonesia as the context requires;
- (d) the term “tax” means Malaysian tax or Indonesian tax, as the context requires;

- (e) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons which is treated as an entity for tax purposes;
- (f) the term “company” means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
- (g) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
- (h) the term “national” means:
 - (i) any individual possessing the citizenship or nationality of a Contracting State;
 - (ii) any legal person, partnership, association and any other entity deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;
- (i) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
- (j) the term “competent authority” means:
 - (i) in the case of Malaysia, the Minister of Finance or his authorized representative;
 - (ii) in the case of Indonesia, the Minister of Finance or his authorized representative.

2. In the application of the Agreement by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the laws of that Contracting State concerning the taxes to which the Agreement applies.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “resident of a Contracting State” means:
 - (a) in the case of Malaysia, a person who is resident in Malaysia for the purposes of Malaysian tax; and
 - (b) in the case of Indonesia, a person who is resident in Indonesia for the purposes of Indonesian tax.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

- (a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him. If he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
- (b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;
- (c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where, by reason of paragraph 1, a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement endeavour to settle the question having regard to its day-to-day management, the place where it is incorporated or otherwise constituted and any other relevant factors.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of the enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term “permanent establishment” shall include especially:

- (a) a place of management;
- (b) a branch;
- (c) an office;
- (d) a factory;
- (e) a workshop;
- (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or other place of extraction of natural resources including timber or other forest produce;
- (g) a farm or plantation;

- (h) a building site or construction, installation or assembly project which exists for more than 6 months;
- (i) the furnishing of services, including consultancy services, by an enterprise through an employee or other person (other than an agent of independent status within the meaning of paragraph 6) where the activities of that nature continue (for the same or a connected project) within the other Contracting State for a period or periods aggregating more than three months within any twelve month period.

3. The term “permanent establishment” shall be deemed not to include:

- (a) the use of facilities solely for the purpose of storage or display of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage or display;
- (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods merchandise, or for collecting information, for the enterprise;
- (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character.

4. An enterprise of a Contracting State shall be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if:

- (a) it carries on supervisory activities in that other State for more than 6 months in connection with a construction, installation or assembly project which is being undertaken in that other State; or
- (b) substantial equipment is in that other State being used or installed by, for or under contract with, the enterprise.

5. A person (other than a broker, general commission agent or any other agent of an independent status to whom paragraph 6 applies) acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State shall be deemed to be a permanent establishment in the first-mentioned State, if:

- (a) he has, and habitually exercises in the first-mentioned State, an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless his activities are limited to the purchase of goods or merchandise for the enterprise;

- (b) he maintains in the first-mentioned State a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise from which he regularly fills orders on behalf of the enterprise; or
- (c) he manufactures or processes in the first-mentioned State for the enterprise goods or merchandise belonging to the enterprise.

6. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, where such persons are acting in the ordinary course of their business.

However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, he shall not be considered an agent of an independent status within the meaning of this paragraph.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. For the purposes of this Agreement, the term “immovable property” shall be defined in accordance with the laws of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, oil or gas wells, quarries and other places of extracting of natural resources including timber or other forest produce. Ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of professional services.

Article 7**BUSINESS PROFITS**

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only on so much thereof as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business on the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses including executive and general administrative expenses, which would be deductible if the permanent establishment were an independent enterprise, insofar, as they are reasonably allocable to the permanent establishment, whether incurred in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.
4. If the information available to the competent authority is inadequate to determine the profits to be attributed to the permanent establishment of an enterprise, nothing in this Article shall affect the application of any law of that State relating to the determination of the tax liability of a person by the exercise of a discretion or the making of an estimate by the competent authority, provided that the law shall be applied, so far as the information available to the competent authority permits, in accordance with the principle of this Article.
5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
6. For the purpose of the preceeding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.
7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits derived from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of ships in international traffic may be taxed in the other Contracting State, but the tax imposed in that other State shall be reduced by an amount equal to 50 per cent thereof.
3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 and Article 7, profits derived by an enterprise of a Contracting State from a voyage of ships or aircraft where the principal purpose of the voyage is to transport passengers or goods between places in the other Contracting State shall be taxed in that other State.
4. Paragraphs 1 and 2 shall also apply to the share of the profits from the operation of ships or aircraft derived by a resident of a Contracting State through participation in a pool, a joint business or an International operating agency.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

Where

- (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State; or
- (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Dividends paid by a company which is a resident of Indonesia to a resident of Malaysia may be taxed in Indonesia in accordance with the laws of Indonesia but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed 15 per cent of the gross amount of the dividends.
3. Dividends paid by a company which is a resident of Malaysia to a resident of Indonesia who is the beneficial owner thereof shall be exempt from any tax in Malaysia which is chargeable on dividends in addition to the tax chargeable in respect of the income of the company. Nothing in this paragraph shall affect the provisions of the Malaysian law under which the tax in respect of a dividend paid by a company which is a resident of Malaysia from which Malaysian tax has been, or has been deemed to be, deducted may be adjusted by reference to the rate of tax appropriate to the Malaysian year of assessment immediately following that in which the dividend was paid.
4. The term “dividends” as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.
5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State, of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such a case, the provisions of Article 7 shall apply.
6. Where a company which is a resident of a Contracting State derives income or profits from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company to persons who are not residents of that other State, or subject the company's undistributed profits to a tax on undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of income or profits arising in that other State.

Article 11**INTEREST**

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such interest may be taxed in the Contracting State in which it arises, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest, the tax so charged shall not exceed 15 per cent of the gross amount of the interest.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest to which a resident of Indonesia is beneficially entitled shall be exempt from Malaysian tax if the loan or other indebtedness in respect of which the interest is paid is an approved loan as defined in section 2 (1) of the Income Tax Act 1967 of Malaysia.
4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 2 and 3, the Government of a Contracting State shall be exempt from tax in the other Contracting State in respect of interest derived by the Government from that other State.
5. For purposes of paragraph 4, the term "Government":
 - (a) in the case of Malaysia means the Government of Malaysia and shall include:
 - (i) the governments of the States;
 - (ii) the local authorities;
 - (iii) the statutory bodies;
 - (iv) Bank Negara Malaysia; and
 - (v) such institutions, the capital of which is wholly owned by the Government of Malaysia or the Governments of the States or the local authorities or the statutory bodies thereof, as may be agreed upon from time to time between the competent authorities of the Contracting States;
 - (b) in the case of Indonesia means the Government of the Republic of Indonesia and shall include:
 - (i) the local authorities;
 - (ii) the statutory bodies;
 - (iii) Bank Indonesia (The Central Bank of Indonesia); and
 - (iv) such institutions, the capital of which is wholly owned by the Government of the Republic of Indonesia or the local authorities or the statutory

bodies thereof, as may be agreed upon from time to time between the competent authorities of the Contracting States.

6. term “interest” as used in this Article means income from of every kind, whether or not secured by mortgage, and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds and debentures.

7. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such a case, the provisions of Article 7 shall apply.

8. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or statutory body thereof, or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

9. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest paid, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such a case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties, the tax so charged shall not exceed 15 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as consideration for:

- (i) the use of, or the right to use, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or any copyright of scientific work, or for use of, or the right to use, industrial, commercial, or the scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience;
- (ii) the use of, or the right to use, cinematograph films, or tapes for radio or television broadcasting, any copyright of literary or artistic work.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise through a permanent establishment situated therein and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such a case, the provisions of Article 7 shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that Contracting State itself, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof, or a resident of that State. Where, however, the person paying such royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties paid, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such a case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

7. Subject to paragraph 5 of Article 22, royalties derived by a resident of Indonesia which are subjected to film hire duty under the Cinematograph Film-Hire Duty Act ,in Malaysia shall not be liable to Malaysian tax to which this Agreement applies.

Article 13

GAINS FROM THE ALIENATION OF PROPERTY

1. Gains from the alienation of immovable property, as defined in paragraph 2 of Article 6, may be taxed in the Contracting State in which such property is situated.
2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing professional services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or together with the whole enterprise) may be taxed in the other State. However, gains from the alienation of ships or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State in international traffic and movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in the State of which the enterprise is a resident.
3. Gains from the alienation of shares of a company, the property of which consists principally of immovable property situated in a Contracting State, may be taxed in that State. Gains from the alienation of an interest in a partnership or a trust, the property of which consists principally of immovable property situated in a Contracting State, may be taxed in that State.
4. Gains from the alienation of any property or assets, other than those mentioned in paragraphs 1, 2 and 3 of this Article, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14

PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 15, 16, 17, 18, 19 and 20, salaries, wages and similar remuneration or income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of a similar character, shall be taxable only in that State unless the services or activities are exercised or performed in the other Contracting State. If the employment, services or activities are so exercised or performed, such remuneration or income as is derived therefrom may be taxed in the other State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration or income derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment, services or activities exercised or performed in any calendar year in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State, if:
 - (a) the recipient is present in that other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the calendar year concerned;

- (b) the services or activities are exercised or performed for or on behalf of a person who is a resident of the first-mentioned State; and
- (c) the remuneration or income is not borne by a permanent establishment which the person paying the remuneration has in the other State.

3. The term “professional services” includes independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration in respect of an employment exercised on board a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State, shall be taxable only in that State.

Article 15

DIRECTORS' FEES

1. Directors' fees and similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. The remuneration which a person to whom paragraph 1 applies derives from the company in respect of the discharge of day-to-day functions of a managerial or technical nature may be taxed in accordance with the provisions of Article 14 (Personal Services).

Article 16

ARTISTES AND ATHLETES

1. Notwithstanding the provisions of Article 14, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as an athlete, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or an athlete in his capacity as such accrues not to the entertainer or athlete himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or athlete are exercised.
3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to remuneration or profits derived from activities exercised in a Contracting State if the visit to that State is directly or indirectly

supported wholly or substantially from the public funds of the other Contracting State, a political subdivision, a local authority or statutory body thereof.

Article 17

PENSIONS AND ANNUITIES

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 18, any pensions or other similar remuneration for past employment or any annuity arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.
2. The term “annuity” includes a stated sum payable periodically at stated times, during life or during a specified or ascertainable period of time, under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

Article 18

GOVERNMENT SERVICE

1. (a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof to any individual in respect of services rendered to that State or political subdivision, local authority or statutory body thereof shall be taxable only in that State.

(b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the recipient is a resident of that State who:
 - (i) is a national of that State; or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of performing the services.
2. Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof to any individual in respect of services rendered to that State or political subdivision, local authority or statutory body thereof shall be taxable only in that State.
3. The provisions of Articles 14, 15 and 17 shall apply to remuneration or pensions in respect of services rendered in connection with any trade or business carried on by a Contracting State or a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof.

Article 19

STUDENTS AND TRAINEES

An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State and is temporarily present in the other State solely:

- (a) as a student, at a recognised university, college, school or other similar recognised educational institution in that other State;
- (b) as a business or technical apprentice; or
- (c) as recipient of a grant, allowance or award for the primary purpose of study, research or training from the Government of either State or from a scientific, educational, religious or charitable organisation or under a technical assistance programme entered into by the Government of either State,

shall be exempt from tax in that other State on:

- (a) all remittances from abroad for the purposes of his maintenance, education, study, research or training;
- (b) the amount of such grant, allowance or award; and
- (c) any remuneration not exceeding United States Dollars two thousand two hundred per annum in respect of services in that other State provided the services are performed in connection with his study, research or training or are necessary for the purposes of his maintenance.

Article 20

TEACHERS AND RESEARCHERS

1. An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State, and who, at the invitation of any university, college, school or other similar educational institution, visits that other State for a period not exceeding two years solely for the purpose of teaching or research or both at such educational institution shall be exempt from tax in that other State on any remuneration for such teaching or research.

2. This Article shall not apply to income from research if such research is undertaken primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 21

INCOME NOT EXPRESSLY MENTIONED

Items of income of a resident of a Contracting State which are not expressly mentioned in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that Contracting State except that if such income is derived from sources in the other Contracting State, it may also be taxed in that other State.

Article 22

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. Subject to the laws of Malaysia regarding the allowance as a credit against Malaysian tax of tax payable in any country other than Malaysia, Indonesian tax payable under the laws of Indonesia and in accordance with this Agreement by a resident of Malaysia in respect of income derived from Indonesia shall be allowed as a credit against Malaysian tax payable in respect of that income. The credit shall not, however, exceed that part of the Malaysian tax, as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income.

2. For the purposes of paragraph 1, the term “Indonesian tax payable” shall be deemed to include the amount of Indonesian tax which would have been paid if the Indonesian tax had not been exempted or reduced in accordance with this Agreement and:

- (a) the special incentive laws designed to promote economic development in Indonesia so far as they are in force on the date of signature of this Agreement; or
- (b) any other provisions which may subsequently be introduced in Indonesia in modification of, or in addition to, the existing special incentive laws so far as they are agreed by the competent authorities of the Contracting States to be of a substantially similar character.

3. Subject to the laws of Indonesia regarding the allowance as a credit against Indonesian tax of tax payable in any country other than Indonesia, Malaysian tax payable under the laws of Malaysia and in accordance with this Agreement by a resident of Indonesia in respect of income derived from Malaysia shall be allowed as a credit against the Indonesian tax payable in respect of that income. The credit shall not, however, exceed that part of the Indonesian tax, as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income.

4. For the purposes of paragraph 3, the term “Malaysian tax payable” shall be deemed to include Malaysian tax which would, under the laws of Malaysia and in accordance with this Agreement,

have been payable on any income derived from sources in Malaysia had the income not been taxed at a reduced rate or exempted from Malaysian tax in accordance with:

- (a) the special incentive laws for the promotion of economic development of Malaysia so far as they were in force on, and have not been modified since, the date of signature of this Agreement or have been modified only in minor respects so as not to affect their general character; and
- (b) any other provisions which may subsequently be introduced in Malaysia in modification of, or in addition to, the investment incentives laws so far as they are agreed by the competent authorities of the Contracting States to be of a substantially similar character.

5. For the purposes of paragraph 3, royalties derived by a resident of Indonesia from film rentals, which are subjected to duty under the Cinematograph Film-Hire Duty Act in Malaysia, that duty shall be deemed to be Malaysian tax.

Article 23

NON-DISCRIMINATION

1. The nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected.
2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities.
3. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of that first-mentioned State are or may be subjected.
4. Nothing in this Article shall be construed as obliging:
 - (a) a Contracting State to grant to individuals who are resident of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents;

- (b) Malaysia to grant to nationals of Indonesia not resident in Malaysia those personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes which are by law available on the date of signature of this Agreement only to nationals of Malaysia who are not resident in Malaysia.

5. Nothing in this Article shall be construed so as to prevent either Contracting State from limiting to its nationals the enjoyment of tax incentives designed to promote economic development in that State.

6. In this Article, the term “taxation” means taxes to which the Agreement applies.

Article 24

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a resident of a Contracting State considers that the actions of one or both of the Contracting States results or will result for him in taxation not in accordance with this Agreement, he may, notwithstanding the remedies provided by the taxation laws of those States, present his case to the competent authority of the State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 23, to that of the State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Agreement.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at an appropriate solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Agreement.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Agreement.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 25

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Agreement or for the prevention or detection of

evasion or avoidance of taxes covered by this Agreement. Any information so exchanged shall be treated as secret and shall be disclosed only to any persons or authorities (including a Court or reviewing authority) concerned with the assessment, collection, enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes which are the subject of the Agreement.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- (a) to carry out administrative measures at variance with the laws or the administrative practice of that or of the other State;
- (b) to supply particulars which are not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other State;
- (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret, trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy.

Article 26

DIPLOMATIC AND CONSULAR OFFICERS

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of diplomatic or consular officials under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 27

ENTRY INTO FORCE

1. This Agreement shall be ratified by the Governments of the Contracting States and the instruments of ratification shall be exchanged at..... as soon as possible.

2. This Agreement shall enter into force upon the exchange of the instruments of ratification and shall have effect for the year of assessment or taxation year beginning on the first day of January 1987 and subsequent years of assessment or taxation years.

Article 28

TERMINATION

This Agreement shall remain in force until terminated by one of the Contracting States. Either Contracting State may terminate the Agreement through diplomatic channels, by giving to the other

Contracting State written notice of termination at least six months before the end of the calendar year after the year 1991. In such event, the Agreement shall cease to have effect for the year of assessment or taxation year beginning on or after the first day of January of the calendar year next following that in which the notice is given.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorized thereto, by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE in duplicate at Kuala Lumpur this 12 day of September 1991, in Bahasa Malaysia, Bahasa Indonesia and English Language, the three texts being equally authentic. In the event of there being a dispute in the interpretation and the application of this Agreement, the English text shall prevail.

For the Government
of Malaysia

ANWAR IBRAHIM,
Minister of Finance

For the Government
of the Republic of
Indonesia

J.B. SUMARLIN,
Minister of Finance

PROTOCOL

1. At the time of signing the Agreement between the Government of the Republic of Indonesia and the Government of Malaysia for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income, both Governments have agreed that the following provisions shall form an integral part of the Agreement.
2. In connection with Article 3 “General Definitions”, it is understood that the territorial definitions provided in paragraph 1 (a) and paragraph 1 (b) shall not include any part of territory or maritime areas over which the two Contracting States have claims to be settled.
3. In respect of paragraph 2 (h) of Article 5 “Permanent Establishment”, it is understood that a time limit of 3 months shall apply to an assembly or installation project performed by a person other than the main contractor.
4. (a) In connection with paragraph 1 of Article 7 “Business Profits”, nothing in this Article shall prevent either Contracting State from imposing tax on profits derived from:
 - (i) sales in that State of goods or merchandise of the same or similar kind as those sold through a permanent establishment in that Contracting State; or

- (ii) other business activities carried on in that State of the same or similar kind as those effected through a permanent establishment in that Contracting State,

provided that those sales or other business activities are evidently not conducted through that permanent establishment merely for the purpose of reducing the tax of the permanent establishment.

(b) In connection with Article 7 “Business Profits”, nothing in this Agreement shall affect the operation of any law of a Contracting State relating to the taxation of income or profits from any insurance business provided that if the relevant law in force in either Contracting State at the date of signature of this Agreement is amended (otherwise than in minor respects so as not to affect its general character) the States shall consult with each other with a view to agreeing to any amendment of this paragraph that may be appropriate.

(c) In connection with Article 7 “Business Profits”, nothing in this Article shall prevent either Contracting State from imposing, apart from the corporate income tax, a branch profits tax on the after tax profits of the permanent establishment, provided that the tax so imposed shall not exceed 12.5% of such amount.

5. In connection with Article 10 “Dividends”, nothing in this Article shall affect the provisions contained in any production sharing contracts relating to the exploitation and production of oil and natural gas which have been negotiated with the Government of Indonesia or the relevant state oil company of Indonesia, provided that a company which is resident in Malaysia deriving income from a production sharing contract shall not be less favourable treated with respect to tax than that levied on a company of a third state deriving income from a similar production sharing contract.

6. In connection with Articles 11, 12, 16 and 18 the term “statutory body” means any body corporate irrespective of the name by which it is known, which is incorporated pursuant to the provisions of written law and is a public authority or an instrumentality or an agency of:

- (a) the Government of Malaysia or any of the State of the Federation but does not include a local authority and a body corporate that is incorporated under the Companies Act 1965;
- (b) the Government of the Republic of Indonesia but does not include a local authority and a body corporate that is incorporated under Law Number 9 of year 1969. Government Regulation Number 12 of year 1969.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorized thereto, by their respective Government, have signed this Protocol.

DONE in duplicate at Kuala Lumpur this 12 day of September 1991, in Bahasa Malaysia, Bahasa Indonesia and English Language, the three texts being equally authentic. In the event of there being a dispute in the interpretation and the application of this Agreement, the English text shall prevail.

For the Government
of Malaysia

ANWAR IBRAHIM,
Minister of Finance

For the Government
of the Republic of
Indonesia

J.B. SUMARLIN,
Minister of Finance

Made the 7th January 1992.
(O. 6869/34 Vol. 3; PN. (PU²) 80 Pt. XVI.]

ANWAR IBRAHIM,
Menteri Kewangan

(To be laid before the Dewan Rakyat pursuant to subsection 132(6) of the Income Tax 1967 and subsection 65A(5) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967.)